

РЕШЕНИЕ

№ 4016

гр. София, 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 15.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6543** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от АПК във вр. с чл.22 ал.5 от Закона за енергетиката.

С Решение № 7708/22.06.2021 г. постановено по адм.дело № 1802/2021г.. по описа на ВАС – Трето отделение, е отменено Решение № 6452/17.11.2020г. постановено по адм.дело № 8842/2020г. на АССГ, образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ж-545 от 05.08.2020 г. на КЕВР, с което се дават задължителни писмени указания на [фирма] и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. С отменителното решение на ВАС са дадени указания за установяване на неизяснени обстоятелства, свързани с начина, по който електроразпределителното дружество е обосновало предложената цена за променливата компонента за присъединяване и дали същата се явява единствената възможна с оглед осигуряване на исканата допълнителна мощност, вкл. и дали същата може да бъде постигната технически по друг начин, влияещ върху цената на променливата компонента. Касационната инстанция е указала и оценка на възраженията относно материалноправната и процесуална легитимация на ответника по касационната жалба - В. П. – К. в производството пред КЕВР.

Производството пред АССГ при първото разглеждане на делото е образувано по жалба на [фирма] срещу решение № Ж-545 от 05.08.2020 г., с което КЕВР, на основание чл.22 ал.1, ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката и чл.147 ал.1 от Наредба № 3/21.03.2011г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е дала на жалбоподателя задължителни указания да изготви и предостави на жалбоподателката

В. П. К. споразумение към договора за присъединяване, в което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл.33 ал.5 и чл.34 ал.6 от Наредба № 1 и мотивите в решението на КЕВР за дължина на трасе от 250 м, намалена с 25 м. В жалбата са развити доводи за постановяване на решението на КЕВР в противоречие с материалноправни разпоредби и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Конкретно е посочено, че КЕВР е постановила решение по жалба на лице, което не е страна в спорното правоотношение с [фирма]- по жалба на [фирма], със собственик и управител В. П. – К., което дружество не е ползвател на електроразпределителната мрежа за обект „Производствен складов обект“, намиращ се в [населено място], [улица], нито е страна по договора за увеличаване на мощност. Поддържа се в жалбата, че ползвател на мрежата за посочения обект е [фирма], което дружество е и подало заявление за увеличаване на мощността за същия обект и с което е сключен договор за увеличаване на договорената мощност. Това дружество не е възразило срещу предложената цена за присъединяване и не е участвало в проведеното пред КЕВР административно производство. В жалбата са развити и аргументи, че КЕВР е излязла извън правомощията си е се е намесила в разрешаването на гражданскоправен спор , давайки указания на електроразпределителното дружество „ да изготви и предостави на жалбоподателката В. П. К. споразумение към договора за присъединяване...“. Допълнително в жалбата е обосновано и предложеното от Е. техническо решение за присъединяването на обекта и увеличаване на договорената мощност. Иска се отмяна на решението на КЕВР. Претендират се разноски.

При новото разглеждане на делото [фирма] се представлява от юрисконсулт Б., който прави искане за допускане на съдебно-техническа експертиза, уважено от съда. В изпълнение на указания на съда, дадени на основание чл.171 ал.5 от АПК, представя писмени доказателства – заявление за проучване условията за присъединяване от [фирма] от 16.04.2018г., споразумение към договор за продажба на ел.енергия между [фирма] и Ч. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ България АД, договор за наем от 02.05.2017.г между [фирма] като наемател и [фирма] като наемодател, разрешение за ползване от 21.08.2019г. за строеж III категория - „Външно кабелно електрозахранване НН на „Производствен складов обект“ , намиращ се в УПИ X, кв.314 по плана на [населено място]. В позиция по същество и в подробни писмени бележки моли за отмяна на решението КЕВР. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата – КЕВР, се представлява от юрисконсулт Н.. В позиция по същество и в представени писмени бележки моли съда да отхвърли жалбата, с доводи за допустимост на жалбата на [фирма] и за правилност на решението на КЕВР, в съответствие със законовите й правомощия. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - [фирма], конституирана при първото разглеждане на делото, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

На 10.06.2020г. в КЕВР постъпила жалба от В. Л. П. – К., в качеството ѝ на управител и едноличен собственик на [фирма], заведена под № Е-118-00-13 (л.37-40 от

а.д.8842/2020г. на АССГ), както и като собственик на производствен складов обект с идентификатор 56126.601.179.1, намиращ се в [населено място], [улица]. В жалбата изрично било посочено, че този обект е нает от [фирма], с едноличен собственик С. А. Б., който наемател е и титуляр на партидата с абонатен № [ЕГН] към [фирма]. Жалбата съдържа изложение на действията по присъединяването на имота към електроразпределителната мрежа и към конкретен трафопост в [населено място] (първоначално към ТП „Ш.“, а впоследствие към ТП „Ж.“), промяната на хранването от трафопоста, както и действия по подаване на заявление за увеличаване на мощността от 50 кВт на 80 кВт, за които е посочено, че са извършени от жалбоподателката В. П. – К., като собственик на С. Е.. В заключение в жалбата се изразява несъгласие с определената цена за присъединяване към конкретен трафопост – отново към ТП „Ш.“, както и недоволство от заплащането на наем за присъединяването на обекта към ТП „Ж.“, собственост на лице, различно от Ч. Разпределение България АД. Искане се намесата на КЕВР за споразумение относно цената за присъединяване, вече заплатения наем за ползването на ТП „Ж.“, както и за закупен от жалбоподателката кабел за присъединяване.

На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 жалбата на [фирма] била изпратена на 16.06.2020 г. на [фирма] за извършване на проверка по компетентност (л.36 от а.д. 8842/2020г.).

Становище в КЕВР електроразпределителното дружество предоставило на 01.07.2020 г. (с копие до В. П.“ и с представени копия от описаните в становището документи – л.25-35 от а.д. 8842/2020г.), в което пояснило, че [фирма] не е ползвател на ел.енергия за самостоятелен обект на [улица] в [населено място], а регистриран ползвател на ел.енергия за този обект е [фирма] за „Производствен складов обект“ на същия адрес. Посочено е, че обекта е присъединен към Е. преди 1999г., когато е влязъл в сила Закона за енергетиката и енергийната ефективност (отм.), като към момента на издаване на лицензия № Л-135-07/13.08.2004г. за извършване на дейността за разпределение на ел.енергия този обект се е хранвал от ТП „Ж.“. Цитирано в становището е постъпилото заявление от [фирма] на 16.04.2018г. за проучване на условията за присъединяване при увеличаване на договорената присъединена мощност на съществуващ, присъединен към Е. обект, за което Ч. Разпределение България АД е издало становище от 26.04.2018г. На 11.05.2018г. между Е. и [фирма] е сключен договор за присъединяване за увеличаване на договорената присъединена мощност на съществуващ, присъединен към Е. обект, представляващ „Производствен складов обект“ на [улица] в [населено място]. Условията за присъединяване на цитирания обект предвиждали в трафопост „Ш.“, собственост на [фирма], да се монтира ново разпределително табло 4x400, а имотната граница да се монтира ново електромерно табло за индиректно мерене, което да се захрани от ново разпределително табло от трафопост „Ш.“, с кабел ниско напрежение, с дължина на трасето 250 м. Съществуващата партида за аб. № [ЕГН] да се прекъсне в ТП „Ж.“ и закрие, доколкото ТП „Ж.“ не е собственост на [фирма], поради което е и предписано хранване от собствено съоръжение. В чл. 30 от договора за присъединяване електроенергийното дружество предвидило, че присъединяването лице заплаща цена за присъединяване, определена съгласно Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическа енергия (Наредба № 1) и утвърдените от КЕВР цени за присъединяване на обекти на потребители към електроразпределителните мрежи.

Цената за присъединяване съдържала постоянна компонента в размер на 5 880 лв. и променлива компонента, която се определяла след изготвяне на екзекутивната документация на съоръженията за присъединяване.

Ч. [фирма] изградило съоръжения за присъединяване съобразно общо предоставената мощност за обекта от 80 kW, допустимият пад на напрежение и допустимото токово натоварване, което технически наложило използването на 2 броя кабели САВТ 3x120+70 мм². В становището по жалбата, разпределителното дружество пояснило, че е „изградило 2 броя кабелни линии, тип САВТ, със сечение 120 мм², тъй като според него 1 кабел с това сечение било „технически неиздържано и невъзможно да бъде пренесена цялата заявена от клиента и договорена мощност от 80 kW“.

Към настоящия момент договорът за присъединяване бил изпълнен от страна на [фирма], но от страна на [фирма] не била заплатена на електроразпределителното дружество променливата компонента от цената за присъединяване.

По жалбата е изготвен доклад от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ до председателя на КЕВР, с констатации, че Е. неправилно е посочила, че е изградило два броя кабелни линии, а в действителност е изградена една кабелна линия с дължина на трасето 250 м., тъй като двата кабела ще се ползват едновременно и ще са свързани с един прекъсвач за управление. Съобразно доклада, Е. неправилно е определило цената на променливата компонента, при несъобразяване с чл.33 ал.5 от Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическа енергия, с доводи, че цената на променливата компонента се определя от разстоянието от имотната граница до мястото на присъединяване и това е именно дължината на трасето., като водеща е дължината на трасето, а не как е изпълнена. Посочено е, че мрежовия оператор е в правото си да избере как да постигне необходимите условия за присъединяване – с един кабел с подходящо сечение или с няколко кабела в паралел, но променливата компонента не е във функция от сечението на кабела, а от договорената мощност.

Констатациите в доклада са възприети от КЕВР, която с оспореното в производството Решение № Ж-545/05.08.2020г. приела, че жалба с вх. Е-11В-00-13/10.06.2020 г., подадена от [фирма] срещу [фирма] е основателна и дала на [фирма] следните задължителни указания: 1. в седемдневен срок след получаване на решението да изготви и предостави на жалбоподателката споразумение към договора за присъединяване, в което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл. 33, ал. 5 и чл. 34, ал. 6 от Наредба № 1 и мотивите на това решение за дължина на трасе от 250 м, намалена с 25 м; както и в седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Решението е връчено на дружеството на 14.08.2020г. и обжалвано чрез КЕВР до АССГ с жалба от 28.08.2020г.

От заключението на допуснатата при новото разглеждане на делото съдебно-техническа експертиза се установява, че описаното в Договор за присъединяване към Е. от 11.05.2018г. присъединяване на обекта съставлява оптимална схема на присъединяване, доколкото избраното присъединяване с два броя кабели със сечение САВТ 3x120+70 мм кв. е правилно, като при проектиране на присъединяването е съобразена предоставената общ мощност за обект от 80 kW и допустимия пад на напрежение, както и допустимото токово натоварване, което

технически е наложило използването на два броя кабели САВТ 3x.120+70 мм кв. Вещото лице изрично сочи, че с един брой кабел САВТ 3x.120+70 мм кв. е невъзможно да бъде пренесена цялата заявена от Р. Т. и КО Е. мощност от 80 kW и очакваната прогнозна максимална мощност от 104 kW, като по този начин се гарантират и качествените характеристики на доставяната ел.енергия до обекта. Във вр. с въпроса дали предложената цена за променливата компонента за присъединяване от [фирма] на заинтересованата страна се явява единствената възможна, с оглед осигуряване на исканата допълнителна мощност, както и може ли същата да бъде постигната технически по друг начин, влияещ върху цената на променливата компонента, вещото лице, в пояснения в о.з. уточнява, че е технически възможно присъединяването да се осъществи и с една кабелна линия, но с оглед перспектива в бъдещето и и техническа и пожарна безопасност има риск при захранването с една кабелна линия от изключване на защитите, поради което и при захранване с една линия, обекта се лишава от работа в паралел при бъдещо развитие. Дължината на кабелната линия според заключението на СТЕ е ≈ 250 м., а за двата кабели – 500 м.

Съдът кредитира заключението на СТЕ, като обективно и неоспорено от страните.

От съдържанието на приетия като доказателство при новото разглеждане на делото договор за наем от 02.05.2017.г между [фирма] като наемател и [фирма] като наемодател, се установява, че наемодателят отдава под наем за временно и възмездно ползване на наемателя двуетажна масивна сграда, намираща се в УПИ Х в кв..314 по плана на [населено място], ведно с 2100 кв. м. от това УПИ, за ползване като шивашки цех, при срок на договора от 5 години. Съгласно чл.7 ал.1 б.В от договора за наем наемателя дължи заплащане на разходите за ел.енергия и др.като ги заплаща пряко. Съгласно приетото като доказателство заявление за проучване на условията за присъединяване наемателят [фирма] е подал същото на 16.04.2018г. до Ч. Разпределение България АД, в което изрично посочил, че е наемател на обекта и поискал предоставената мощност от 50 kW да се увеличи на 80 kW. Това обстоятелство е посочено и в жалбата до КЕВР на В. П. – К., като собственик на [фирма].

При тези фактически установявания, съдът намира от правна страна следното:

Не е спорно че жалбата е допустима – като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Съгласно чл.22 ал.1 т.1 от Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги;

В настоящия случа КЕВР е сезирана с жалба не от ползвателя на мрежата, който е [фирма], подател на заявлението за увеличаване на мощността, а от трето лице, което не е страна в правоотношението между електроразпределителното дружество и ползвателя на мрежата. Това трето на правоотношението лице, което не е подател на заявлението за увеличаване на мощността, не е страна по сключения между Ч. Разпределение България АД и [фирма] договор за присъединяване за увеличаване на договорената присъединена мощност на съществуващ присъединен към мрежата

обект, е подало жалба и изразило несъгласие в предложени не на него, а на друго лице условия за присъединяване. Независимо, че ясно е посочило тези обстоятелства и жалбата и същите са заявени и в становището на електроразпределителното дружество, КЕВР не е установила наличието на действащ договор за наем, не е извършила проверка чии права и на какво основание упражнява С. Е. и дали последното дружество е ползвател на мрежи и съоръжения на [фирма], за да бъде надлежна страна в административното производство.

В действителност, от страна на Е., условията за присъединяване на обекта са предложени не на [фирма], а на дружество, което не е сезирало КЕВР с несъгласие с предложените му условия. В тази връзка в решението на КЕВР липсват каквито и да било мотиви по отношение на сезирането на комисията от надлежна страна, след като изрично е посочено, че титуляр на партидата в Е. е наемателя на обекта, че наемателя е регистриран ползвател на електроразпределителната мрежа, а не [фирма], че наемателят [фирма] е подал искане за увеличаване на мощността и заплатил таксата на проучване за присъединяване и със същото дружество е сключен договор за присъединяване за увеличаване на договорената присъединена мощност на съществуващ, присъединен към мрежата обект.

При тези констатации съдът намира, че КЕВР се е произнесла извън правомощията си по чл.22 ал.1 т.1 от ЗЕ и по чл.142 ал.1 т.1 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и при липсата на надлежно установен спор между ползвател на мрежа и Е..

На следващо място - съгласно чл. 83, ал. 1, т. 5 ЗЕ, устройството и експлоатацията на електроенергийната система се осъществяват съгласно норми, предвидени в правилата за управление на електроразпределителните мрежи, които регламентират правата и задълженията на оператора на електроразпределителната мрежа и присъединените към съответната мрежа лица във връзка с планиране развитието на мрежата, планиране и управление на режима на работа на електроразпределителната мрежа, процедурите по задължителен обмен на данни, реда за оперативно оповестяване и обмен на информация, създаване и изпълнение на местен защитен план и за предоставяне на допълнителни услуги, условията и реда за достъп до електроразпределителните мрежи, за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи, включително приоритетите за достъп и диспечерско управление, за нормите за сигурност и качество на снабдяването с електрическа енергия, пренасяна през електроразпределителните мрежи и предоставяните услуги. Подобна е и разпоредбата на чл. 97, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия

към преносната или към разпределителните електрически мрежи, съгласно която при изготвянето на условията за присъединяване операторът на разпределителната мрежа определя техническите изисквания, които се изпълняват за присъединяване към електрическата мрежа.

Посочените норми установяват, че определянето на техническите изисквания за присъединяване към електрическата мрежа е от компетентността на оператора на разпределителна мрежа /съгласувано с оператора на преносна мрежа/, поради което мрежовият оператор отговаря за надеждното функциониране на мрежата и поради това има капацитета да определя условията и реда за присъединяване.

С оглед на това задължение заключението на СТЕ, установява, че обекта е присъединен при оптимална схема на присъединяване, съгласно параграф 1 т.10 от ДР на Наредба № 6/2014г., като съвкупност от електрически съоръжения за присъединяването на даден обект, определена в съответствие с бъдещото развитие на мрежата (в района на присъединявания обект) и изискванията на действащата нормативна уредба за устройство на територията, за устройство, безопасност и експлоатация на електрическите мрежи, техническите спецификации и използваните от оператора на преносната мрежа, съответно оператора на разпределителната мрежа съоръжения, технологии за изграждане и за ремонтно-експлоатационно обслужване на мрежовата инфраструктура, в който смисъл е и заключението на СТЕ. Вярно е, че ВЛ допуска и присъединяване на обекта с една кабелна линия, с посоченото сечение на кабела, но в този случай съществува риск от изключване на защитите, поради което и при захранване с една линия, обекта се лишава от работа в паралел при бъдещо развитие.

Съдът приема и, че с решението си КЕВР давайки посочените указания на Е., се е намесила в гражданско правен спор, тъй като определянето на цената за присъединяване е предмет на отношенията по договора между ползвателя на мрежата и Е..

Предвид изложеното съдът намира сопореното решение на КЕВР за постановено в нарушение на административнопроизводствените правила и на приложимия материален закон. Решението на КЕВР не съдържа и мотиви, съответстващи както на доводите в становището на [фирма] по отношение на качеството на страна в административното производство на [фирма], така и на развитите в жалбата срещу същото решение доводи, че това дружество не е страна в правоотношението с Е., не е ползвател на електроразпределителната мрежа и за недопустима за

регулатора намеса в граждански правоотношения. Същото, като неправилно следва да бъде отменено и преписката върната на Комисията за ново произнасяне при спазване на указанията на настоящия съд по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода от спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени съдебни разноски в размер на 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] – [населено място] решение № Ж-545 от 05.08.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране и

ВРЪЩА ДЕЛОТО на КЕВР за ново произнасяне, съгласно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, съдържащи се в мотивите на настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] – [населено място] сумата от 100 (сто) лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: